A°. 1843. N°. 57.

ZONDAG DEN 16den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 14 Julij 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. J. VAN DER VELDT, voor de Slavin *Jetta;* hem in eigendom toebehoorende. — En
2. A. M. FORTH, voor de Slavin *Marie* en haren Zoon *Hendrik Gerhardus;* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 12den dezer, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, naar Berbice; Passagier: Mejufvr. Elisabeth Bruce.

Idem, de Nd. Am. Brik Teeumsch, Kapt. J. Pendleton, naar Boston; lading: 300 vaten Melassie.

Den 13den, het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schonbeck, naar Amsterdam; lading: 371 vaten Suiker, 23 balen schoone- en 24 dito vuile. Katoen en 100 bossen Kwassie Hout.

Idem, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, naar Amsterdam; lading: 470 vaten Suiker. 34 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 2130 pond oud Koper en 1 vat Huiden.

In het Neder-district Nickerie:

Den 12den Junij, het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg, naar Amsterdam: lading: 298 vaten Suiker, 87 balen heele- en 23 dito gebr. Koffij en 13 balen schoone Katoen.

Den 24sten, de Nd. Am. Brik Tallmadge, Kapt. J. Waite, naar Portland; lading: 179 vaten Malassie.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, den 14 Julij 1843.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, La. E. No. 17; aankomende C. R. SMITH.—*f* 2,625.— L. A. DE MESQUITA.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Prince Straat*, La. E. No. 263; aankomende J. H. MATTHIJS als Erfgenaam van den Boedel CHRISPIJN van LOUISA van MATTHIJS van LOBBRECHT. —*f* 2,300.— J. C. VAN HEURN.

Acht koppen Slaven, bekend staande ten name van C. KERSTEN & Co., doch als het eigendom van A. E. P. WHITE, in Executie genomen, zijn familie'sgewijze verkocht geworden voor de som van *f* 2,795.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 Mei 1843.*)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 8 *Mei.*

De instructie in zake der tien, wegens het misdadig in omloop brengen van verminkte zilveren nationale gangbare muntspeciën, gearresteerde personen, wordt steeds met den meesten ijver voortgezet. Nog dagelijks wordt er een aantal personen als getuigen gehoord, welke van de verdachten op eene verregaande wijze versch gesnoeide muntspeciën hebben ontvangen, of wien dezen ter ontvangst zijn aangeboden, doch die dezelve hebben geweigerd.

Indien men opklimt tot den oorsprong, waaraan het verachtelijk handwerk van geldsnoeijen, inzonderheid in de laatste jaren, deszelfs uitbreiding verschuldigd is, dan zal men bevinden, dat zulks te wijten is aan het dwaalbegrip van hen, die ter goeder trouw verminkte geldspecien in omloop hebben gebragt.

Onder de lagere standen immers schijnt men steeds in het denkbeeld te hebben verkeerd en nog te verkeeren, dat niemand ter zake van het in omloop brengen van verminkte nationale gangbare muntspecien kan worden bemoeilijkt, tenzij men hem op heeterdaad op het snoeijen zelve betrapt, of althans de instrumenten, tot dit misdadig handwerk benoodigt, in het huis of bezit van den van kwade trouw verdachten in omloop brengen zijn gevonden.

Men behoeft intusschen slechts de bestaande wet van 1836 op dit stuk in te zien, om zich van de ongegrondheid dezer stelling te overtuigen. Deze wet bedreigt strafbepalingen: 1o. tegen het snoeijen zelf en 2o. tegen het misdadig in omloop brengen van gesnoeide muntspecien. Eene veroordeeling ter zake van het in omloop brengen is dus zeer mogelijk, zonder aan het snoeijen zelf te worden schuldig verklaard. Het al dan niet aanwezig zijn van het misdadige, behoort uit de omstandigheden, of liever uit aanwijzingen, worden opgemaakt. Zoo is zulks dan ook beslist bij arrest van den Hoogen Raad van 4 April jl. in zake Koekebakker c. s. gewezen. De Hooge Raad heeft alstoen bekrachtigd een arrest van het Provinciaal-Geregtshof van Noord-Holland op het door ons vooruitgezet beginsel steunende, en waarbij twee personen, ter zake van het misdadig in omloop brengen van versch gesnoeide muntspecien, tot de straf naast die des doods zijn veroordeeld, ofschoon zij, noch op de daad (het snoeijen zelf) betrapt zijn, noch instrumenten, of iets anders, ten hunnen huize zijn gevonden.

AMSTERDAM.

Van den Helder wordt het volgende gemeld:

De uitvoering van ieder strafvonnis treft den mensch, die niet ten eenenmale ongevoelig is; maar de uitvoering van een vonnis dat den dood ten gevolge heeft, geeft eene weemoedige stemming aan alle ingezetenen eener plaats, waar eene zoo noodlottige door de wet voorgeschrevene plegtigheid moet plaats grijpen.

Met een medelijdend oog zag de burgerij van deze Gemeente op Maandag den 10 April in een rijtuig ter dezer plaatse aankomen, den ongelukkigen Gerrit Outsboorn, oud 26 jaren, die zich, als fuselier bij de 3de dievisie van het algemeen depot der landmagt No. 33, vergrepen had tegen de subordinatie en dien ten gevolge was veroordeeld tot de straffe des doods met den kogel, en wiens verzoek om lijfsgenade door Z. M. was gewezen van de hand.

Eene welonderrigte hand deelde ons betrekkelijk die gebeurtenis het navolgende mede:

Men stelle zich een jong mensch voor in de kracht zijns levens, van een gunstig uiterlijk, wiens levensdraad op woensdag den 12den dezer, zoude worden afgesneden; men vergezelle hem in het huis van bewaring en zie hem daar als een berouwhebbend misdadiger gereed te sterven, zijn leven lievende, maar in de overtuiging dat hij hetzelve naar menschelijke regten had verbeurd;—dat hij den dood niet schroomt, maar zich alleen beklaagde, over zijne 72 jarige moeder, welke hij toonde hartelijk lief te hebben.

Wij volgen den lijder op woensdag morgen ten half 12 ure naar de strafplaats; die optogt was plegtig! zijn rijtuig wierdt voorafgegaan, door den militairen marsch, die de aankomst eens dooden vermeldt. Op de plaats der teregtstelling aangekomen werd hij, geleid wordende door den waardigen Evangelie-dienaar C. de Cock, die hem zoo trouw bezocht, getroost en opgebeurd had. voor den Auditeur-Militair en Heeren Officieren Commissarissen belast met de uitvoering van dit doodvonnis gebragt. De schare militairen en matrozen leverde een indrukwekkend gezicht op; de duinen en de oppervlakte van het terrein achter de militairen waren als bezaaid met burgers, die allen in angstige verwachting het einde dezer treurige plegtigheid verbeiden. Daarop werd het vonnis aan den veroordeelden voorgelezen, terwijl hij steeds aan den arm van den geachten Leeraar de Cock voor den zandhoop gebragt werd, waarnevens zijne laatste woning een indrukwekkend gezicht opleverde. Met kalmte en gelatenheid, doch niet zonder aandoening, nam hij deel aan het plegtige gebed, hetwelk zijn zielenherder voor hem ten hemel opzond. Hij werdt geblinddoekt; — het detachement bestemd om het noodlottig schot te lossen was in aantocht; — doch op dat oogenblik verhief zich de stem der uitvoerende magt met deze woorden: Op hoog bevel! tot zoo verre en niet verder!" vervolgens gaf dezelve te kennen, dat het doodvonnis op last van Z. M. den Koning was geschorst.

U den indruk te beschrijven, die dit genadewoord zoo bij de talrijke troepen als bij de burgers te weeg bragt, gaat boven mijne krachten. De lucht weergalmde van »*Leve de Koning!*" en ontelbare *hoera's* klonken wijd en zijd; op aller gelaat was zichtbaar, hoe een ieder, bij de eerbied voor de wet die de straf toepast, *dankbaar was aan hem, die het schoonste regt, namelijk dat van gratie* heeft toegepast op eenen schuldigen doch niet verstokten misdadiger, die naar ons inzien winst zal doen met deze ontvangene dure les en zich die genade waardig betoonen.

Treffend was daarna de toespraak van den Heer Auditeur-Militair bij monde van den Heer Enschedé, die den begunstigde in even korte als bondige woorden, zijne verpligtingen onder het oog bragt, in de eerste plaats aan de Voorzienigheid en dan aan Z. M. onzen geliefden Koning, maar ook dat hij vooral nimmer moest vergeten, de dure verpligting die hij aan den WelEerw. Heer Klippink, Pred. te *Haarlem* had, die hem zoo gedurig had bezocht en voorbereid, en die zich zijner zoo zeer aantrok, dat zijn WelEerw. zich voor hem om lijfsbehoud tot Z. M. had gewend.

Toen de als nu tot de kruiwagen-straf veroordeelde Outsboorn, weder naar de gevangenis werdt teruggebragt, was het

als een overwinnings-feest, de trom sloeg het Wilhelmus, en op ieders gelaat was dankbare blijdschap zichtbaar. Tot in de gevangenis genaderd was de veroordeelde als nog niet geheel bij zijn bewustzijn. Daar het van eene algemeene bekendheid was dat hij zijne moeder lief, innig lief had, voegde een achtbaar persoon dezer gemeente hem deze woorden toe: »Outshoorn wat zal uwe oude moeder blijde zijn!" toen ontwaakte hij als uit eenen droom.

Aangenaam is het gevoel, dat Outshoorn zich althans nu de begenadiging schijnt waardig te maken, maar ook genoegelijk is het te ontwaren, dat de burgerij dezer Gemeente en ook alle militairen ondubbelzinnige blijken hebben gegeven, dat zij hoogen prijs stelden op het leven van hunnen medemensch, en dankten zij zeker allen hunnen Vorst, die zoo schoon partij weet te trekken, van een regt dat in dezen zoo doelmatig is toegepast.

Eere den Koning! maar eere ook de Heeren Predikanten Klippink *en* de Cock, *die zich in dezen zoo verdienstelijk hebben gedragen.*

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 *Mei.*

Gisteren is de 22ste verjaardag van het overlijden van *Napoleon* in de kerk der Invaliden, en in de hoofdkerken der twaalf wijken van de hoofdstad, plegtstatig gevierd. In de eerstgenoemde, is de maarschalk hertog v. Reggio (Oudinot) daar bij tegenwoordig geweest — Een groot aantal oude militairen hebben zich in uniform daarbij laten vinden, en het heeft bij de kolom op de place Vendome aan geene kransen van zoogenaamde immortelles ontbroken.

Den 8sten. — Dezer dagen werd eene openbare verkooping gehouden in een huis hetwelk vroeger tot vereenigingspunt van de hooge standen had gediend. Het was het huis van den voormaligen Belgischen zaakgelastigde, graaf Lehon, die, ten gevolge van de bedriegeryen zijns broeders, den notaris, gecompromitteerd en ook, wat het financiële betreft, ganschelijk te gronde gerigt is. Men verkocht het huisraad en zelfs een gedeelte van de garderobe der gravin, die jonge vrouw, welke gedurende eenigen tijd te Parijs de koningin der mode en van den smaak is geweest en haren schepter met beminnenswaardige bevalligheid zwaaide. Het maakte eenen pijnlijken indruk, deze vroeger door de uitgelezenste en schitterendste gezelschappen bezochte salons met allerlei kooplieden opgevuld te zien. Aller oogen werden aangetrokken door het prachtige raam van het portret der gravin, door Winterhalter, hetwelk weleer op de tentoonstelling van het Louvre was bewonderd. Het portret zelf was voor het oog bedekt.

— De afgevaardigden van de binnenlandsche suiker-fabiekanten zijn tot het besluit gekomen, dat de beetsuiker-teelt in Frankrijk niet behouden kan worden; dat het is gebleken, dat zelf die leden van de Kamer der Gedeputeerden, op welker ondersteuning zij het meest hadden gerekend, overtuigd waren geworden van de onmogelijkheid, om dit bedrijf, op eenen fedelijken voet, in stand te laten, en dat al de tot nog toe voorgestelde middelen alleen zouden strekken, om hetzelve bedrijf, tot groote schade der belanghebbenden, te zien verkwijnen. Zij hebben dus begrepen, zich voor het oorspronkelijk voorstel van het bewind te moeten verklaren; — te weten, de algeheele afschaffing van de beetsuiker-teelt, met schadevergoeding van 's Rijks wege voor de gemaakte onkosten. Zij hebben eene petitie in dien zin aan de Kamer ingediend, en ook van de bewindslieden de verzekering erlangd, dat deze hun ontwerp met den meesten ernst zouden trachten door te zetten.

De binnenlandsche suikerteelt, die te voren zoo zeer is aangemoedigd, schijnt dus het Rijk, met haren val, geene onaanzienlijke opoffering te zullen kosten.

— De Kamer der Pairs heeft heden de wet aangenomen betrekkelijk het verblijf van vreemde uitgewekenen hier te lande. De Legitimisten hebben zich bij die gelegenheid de zaak van D. Carlos, die zich altijd te Bourges ophoudt en aldaar aan een gestreng toezigt onderworpen blijft, weder ernstig aangetrokken. Zij hebben beweerd, dat, daar het oogmerk, bij de quadruple-alliantie bedoeld, was bereikt, dit verbond als niet meer bestaande behoorde te worden aangemerkt; —dat Frankrijk, in elk geval, geen regt had, om D. Carlos gevangen te houden, en dat er geene redenen bestonden, waarom aan dien Vorst geene gelijke vrijheid zoude worden gelaten, als aan Koningin Christina.

De bewindslieden hebben daartegen aangevoerd, dat, daar het bekend is, dat D. Carlos geen ander oogmerk heeft, dan om den pas in Spanje gefnuikten burger-oorlog te doen herleven, de quadruple-alliantie tot dus verre hare kracht heeft behouden, en Frankrijk dienvolgens steeds geregtigd is, om zulk genoemden vorst op eene afdoende wijze te beletten; — dat voor het overige D. Carlos en Koningin Christina geenszins gelijk kunnen worden gesteld; — dat doch D. Carlos zich reeds heeft gedragen als de erkende vijand van Frankrijk, en het bewind der Koningin daarentegen geene andere dan vriedschappelijke gezindheden jegens het fransche Rijk heeft betoond: — dat het voor het overige voor Frankrijk hoogstbelangrijk is, om al wat mogelijk is aantewenden, ten einde de partij der Carlisten zich niet weder in Spanje te zien vestigen, en dat deze staatkundige redenen alleen genoegzaam zijn, om de genomene maatregelen te regtvaardigen, ten einde den infant in dat opzigt zoo veel mogelijk onschadelijk te maken.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.